

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ท่านรู้หรือไม่ว่า...ด้วยการสนับสนุนจากท่าน
สามารถมอบชีวิตให้กับเด็กคนหนึ่งได้อย่างไร

แผ่นดินถิ่นอีสาน

“บ้านที่รัก” ของน้องทราย

โอกาสที่ลูกโสสะได้รับ

ขอทดแทนกลับด้วยการทดแทนคุณแผ่นดิน

แผ่นดินถิ่นอีสาน “บ้านที่รัก” ของน้องทราย

ท่วงท่าสอดรับกับท่วงทำนองเพลงพื้นบ้านอีสาน คือท่วงท่าอันอ่อนช้อยของอีกหนึ่งชีวิต ที่ถักทอด้วยความรัก ร้อยเรียงด้วยโอกาส จนเกิดเป็นแง่มุมของเด็กหญิงตัวน้อย ผู้สร้างรอยยิ้มให้หมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย และในอนาคตยังจะเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญที่จะช่วยโอบอุ้มสังคมให้น่าอยู่ ด้วยความตั้งใจคืนคุณแห่ง “โอกาส” ที่มีผู้อารีย์ได้มอบให้มาอย่างไม่หวังผลใดตอบแทน

“โตขึ้น หนูอยากช่วยเหลือคนอื่น เหมือนที่คนอื่นเคยช่วยเหลือหนูให้มีวันนี้” ใครเลยจะรู้ว่าเด็กผู้หญิงร่างกายผอม น้าหนักต่ำกว่าเกณฑ์และมีภาวะขาดสารอาหาร จะเติบโตเป็นน้องทรายที่แสนน่ารักและอ่อนหวาน ผู้เรียกรอยยิ้มให้กับผู้พบเห็นโดยเฉพาะเวลาที่น้องทรายออกลิลารำรำไปกับท่วงทำนองเพลงพื้นบ้านอีสาน

เมื่อ 10 ปีที่แล้ว “ทรายและอิฐ” สองพี่น้องจากที่ราบสูง ได้เข้ามาสู่การเลี้ยงดูของครอบครัวโสสะ ณ หมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย เนื่องจากญาติคนเดียวที่เหลืออยู่ของเด็กทั้งสองคนล้มป่วยลงด้วยโรคชรา “ครั้งแรกที่แม่เห็นน้องทรายตอนรับเข้ามาอยู่ที่หมู่บ้าน แม่ตกใจเหมือนกัน เพราะน้องผอมมาก ไม่ยอมให้ใครเข้าใกล้เลย แม่รู้สึกเลยว่าเราต้องช่วยเด็กคนนี้ให้ได้ ดีใจ

นะที่ได้น้องทรายมาเป็นลูก เรามีโอกาสได้ช่วยเขาจริงๆ” นี่คือคำบอกเล่าของคุณสายผล เผ่ามงคล คุณแม่ของน้องทราย หลังจากนั้นไม่นานด้วยความรัก ความเอาใจใส่และทุ่มเทของคุณแม่และความอบอุ่นของพี่น้องในบ้าน สมาชิกของครอบครัวโสสะหลังนี้ ได้เติมเต็มส่วนที่ขาดหายไปของน้องพี่ “อิฐและทราย” จนทั้งคู่สามารถปรับตัวเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและชุมชนหมู่บ้านเด็กโสสะได้ในที่สุด เราจึงได้เห็นรอยยิ้มของสองพี่น้องนี้อีกครั้ง โดยเฉพาะน้องทรายที่นอกจากความสดใสในวัยเด็กแล้ว ความสามารถด้านศิลปะของน้องก็ฉายแววออกมาตั้งแต่เริ่มเข้าวัยอนุบาล “ตอนแรกก็ให้น้องร้องานโรงเรียนเหมือนเด็กทั่วไป อย่างเวลาอนุบาลของโสสะมีงาน เราสนับสนุนลูกให้แสดงออกอยู่แล้ว ยังได้แสดงร่วมกับเด็กอื่นๆในชุมชนรอบๆหมู่บ้านที่มาเรียนที่อนุบาลของโสสะก็ยิ่งดี น้องจะได้รู้จักการเข้าสังคม แต่พอไปๆมาๆความสามารถด้านนี้ของ

น้องทรายเริ่มส่องแววออกมาเรื่อยๆ อย่างร่านี้ ครูสอนครั้งเดียวเขาก็จำได้ แถมทำได้อ่อนช้อยถูกจังหวะ เราเห็นลูกเป็นแบบนี้แล้วนอกจากความชื่นใจ เรายังต้องส่งเสริมลูกด้วย” คุณแม่สายผลกล่าวเสริมถึงความสามารถของลูกสาวคนเก่ง ทั้งเสริมด้วยว่า การได้รำรำ เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทยยังเป็นอีกส่วนสำคัญที่ช่วยในการเยียวยาเหตุการณ์ด้านลบในอดีตของน้องได้อีกทางหนึ่งด้วย ทำให้น้องได้รับการเติมเต็มและเสริมสร้างตัวตนที่แข็งแกร่งและมั่นคงในชีวิต

“เวลาที่หนูรำเป็นช่วงเวลาเวลาที่หนูมีความสุขมากค่ะ โดยเฉพาะรำให้คุณแม่ดู คุณแม่บอกว่าชอบเวลาที่หนูรำ” น้องทรายแบ่งปันความในใจนอกจากความสามารถด้านการรำและแข็งแล้ว น้องทรายยังเล่นขิมและซออยู่ได้ดีอีกด้วย ดังนั้นจึงไม่น่าแปลกใจเลยหากในงานเทศกาลหรือโอกาสพิเศษของ

ลีลาจักร้องสากลก็น่ารักไม่แพ้กัน

ร่วมงานสงกรานต์แบบไทยๆ กับครอบครัว

น้องทรายกับคุณแม่สายผล เผ่ามงคล แม่โสสะ

พร้อมหน้าพร้อมตาในวันแห่งความยินดีของพี่สาวคนโตในบ้าน

หมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย เราจะได้เห็นน้องทรายอยู่แถวหน้าของขบวนซึ่ง เพื่อสร้างความสนุกให้กับผู้รับชมหรือเดี่ยวชม ที่ขับกล่อมให้ผู้รับฟังประทับใจในเสียงดนตรีไทยอันอ่อนโยนละเมียดละไม ด้วยความสามารถอันเป็นที่ประจักษ์ ทางคุณแม่และคุณอาผู้อำนวย การหมู่บ้านจึงส่งเสริมให้น้องทรายได้เข้าร่วมกิจกรรมชั้นเรียนพิเศษเพิ่มเติม ทั้งนาฏศิลป์และดนตรีไทยในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และปิดเทอม โดยจะมีทั้งคุณครูนาฏศิลป์และคุณครูดนตรีไทยมาฝึกสอนให้กับน้องทรายและเด็กๆในหมู่บ้านที่สนใจ “หนูชอบเวลาที่ไปซ้อมรำกับคุณครูมาก ค่ะ เพราะนอกจากจะได้ความรู้แล้ว ยังได้เรียนไปพร้อมกับเพื่อนๆ พี่ๆและน้องๆในหมู่บ้าน ด้วย อย่างรำนี้มันต้องเน้นความพร้อมเพรียงนะค่ะ โดยเฉพาะเชิงแบบอีสานนี่การจับจังหวะ สำคัญมาก เพื่อให้ทุกคนรำออกมาสวยงามเป็นหนึ่งเดียวกันค่ะ” ความคิดเห็นของหนูน้อยที่มีต่อกิจกรรมพิเศษ ซึ่งไม่เพียงให้ความรู้ในยามว่าง หากยังเพิ่มพูนทักษะเฉพาะด้านของเด็กๆ และการเสริมสร้างความสามัคคีให้กับหมู่คณะอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นชั้นเรียนดนตรีไทยของหมู่บ้านเด็กโสสะหนองคายยังเติบโตเป็นคณะดนตรีไทยของเด็กๆ ที่มีฝีมือเยี่ยมเข้าขั้นถึงขนาดเคยไปแสดงงานบุญ ไม่ว่าจะป็นงานบวชงานแต่ง

แถวหนองคายมาแล้วหลายต่อหลายครั้งจากวันนั้นถึงวันนี้ น้องทรายเป็นพี่สาวคนโตของบ้านที่เป็นความภาคภูมิใจของคุณแม่ เพราะนอกจากความสามารถทางการแสดงของน้องทรายที่โดดเด่นแล้ว ด้านการเรียนและความรับผิดชอบงานบ้านน้องทรายก็ไม่ขาดตกบกพร่อง “น้องทรายจะช่วยคุณแม่ดูแลน้องกล้า น้องคนเล็กสุดของบ้านตอนนี้ เรียกได้ว่าเป็นมือขวาของคุณแม่เลย คำพูดที่ได้ยินจากน้องทรายเสมอ คือ คุณแม่มีอะไรให้หนูช่วยทำบ้างคะ เราได้ยินอย่างนี้ก็ชื่นใจ” คุณแม่สายผลกล่าวด้วยรอยยิ้มถึงความภาคภูมิใจในตัวลูกสาวคนโตนอกจากเวลารว่างของน้องทรายจากการเรียนและการซ้อมรำและดนตรีไทยแล้วกิจกรรมที่คุณแม่และสมาชิกครอบครัวของน้องทรายชอบทำร่วมกัน คือ การทำอาหารโดยเฉพาะอาหารพื้นบ้านอีสานที่คุณแม่ได้สอนและฝึกลูกๆทุกคนให้ลงมือปรุงอาหารเองได้ด้วย ดังนั้นจึงเป็นภาพที่ชินตาที่จะเห็นคุณแม่สายผลพา ลูกๆมาปูเสื่อที่สนามหน้าบ้าน พร้อมครกและเตาย่างครบสูตร และที่ขาดไม่ได้ คือ กระจับปี่ ข้าวเหนียว “น้องกล้าชอบกินข้าวเหนียวมาก แต่บางทีต้องช่วยคุณแม่ดู เพราะถ้าน้องกินมากเกินไปจะไม่ยอมกินนม อย่างน้องกล้านี้จะชอบกินนมที่หนูชงมาก” น้องทรายเล่าถึงน้องกล้าวัยสามขวบด้วยใบหน้าเปี่ยมสุขและไม่รู้จักคำว่า

เหน็ดเหนื่อยกับหน้าที่สำคัญในการช่วยคุณแม่เลี้ยงน้องคนนี้เลย นอกจากเรื่องของการเรียนหนังสือและประพุดดีแล้ว คุณแม่สายผลมักสอนลูกให้รู้จักการเป็นผู้ให้และรักในความเป็นคนไทยในวัฒนธรรมไทยที่งดงาม “แม่สอนลูกเสมอเรื่องการไม่ลืมตัว ไม่ลืมว่าเรามาจากไหน เราเป็นคนอีสาน ความเป็นลูกอีสานมันมีความหมายมากนะ ให้เราขยัน ซื่อสัตย์และอดทน ที่สำคัญ ต้องจริงใจกับตัวเอง อย่างพื้นแผ่นดินอีสานที่ใครๆคิดว่ามันแห้งแล้ง แต่เราไม่เคยแห้งแล้งน้ำใจและความจริงใจนะ ตราบใดที่เรามีโอกาสเราควรช่วยเหลือคนอื่น ไม่ใช่รอเป็นผู้รับเพียงอย่างเดียว”

และแล้วจากคำสอนที่เปรียบดั่งการรดน้ำ พรวนดินลงในเมล็ดพันธุ์แห่งรักของคุณแม่สายผล ก็ผลิดอกออกใบอ่อน ยอดงามให้เราได้เห็นอยู่รำไร เมื่อเราถามถึงความฝันของน้องทรายในอนาคต “หนูอยากเป็นพยาบาลค่ะ โตขึ้นไปหนูอยากช่วยเหลือคนอื่น เหมือนที่คนอื่นได้ช่วยเหลือหนูให้วันนี้” นาที่นี้ เราอดไม่ได้ที่จะจินตนาการถึงน้องทรายกับการเป็นนางพยาบาลผู้มีจิตใจอ่อนโยนพร้อมที่จะดูแลผู้เจ็บไข้ได้ป่วยอย่างเต็มกำลัง และแม้วันเวลา และความตั้งใจในอนาคตของหนูน้อยจะยังอยู่อีกไกล แต่บทบาทในการเป็นผู้ให้ของน้องทรายกลับเริ่มต้นขึ้นแล้ว ด้วยการเป็นผู้แบ่งปันความสุข รอยยิ้ม และความชื่นชมยินดีด้วยท่วงทำนองอันอ่อนช้อยงดงามในการรำรำและเล่นดนตรีไทยให้กับผู้รับชมรับฟัง เป็นบทบาทที่กอันมีชีวิตชีวาของลูกหลานอีสาน ที่สร้างความชุ่มชื่นใจให้แก่ผู้ที่ได้พบเห็นเสมอ

ตราบที่พื้นแผ่นดินอีสานไม่เคยแห้งแล้งความ ร่ำรวยทางวัฒนธรรมอันดี ตราบนั้นเราเชื่อว่า น้ำใจไม่เคยเหือดหายไปจากน้ำใจของคนไทย ที่จะช่วยเหลือเด็กไทยอีกเป็นจำนวนมากให้ได้มีโอกาสที่สองในชีวิตและมีวัยเด็กที่เปี่ยมสุข อีกทั้งได้เติบโตขึ้นเป็นคนดีของสังคม เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาบ้านเมืองของเราต่อไปเช่นกัน

หมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 เป็นหมู่บ้านลำดับที่ 3 ของมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กไทยที่สูญเสียพ่อแม่ ขาดญาติมิตรในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปัจจุบันมีเด็กในการดูแลจำนวน 120 คน ในบ้านของครอบครัวโสสะทั้ง 11 หลัง และมีบ้านเยาวชนชายโสสะหนองคายให้การดูแลเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีที่เติบโตจากหมู่บ้านเด็กโสสะหนองคาย จำนวน 15 คน นอกจากนี้ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในระดับอนุบาล 1-3 ให้บริการทางการศึกษาสำหรับเด็กวัยอนุบาลทั้งเด็กจากครอบครัวโสสะและจากชุมชนโดยรอบหมู่บ้าน

หมายเหตุ ชื่อของเด็กในบทความนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

น้องทรายกับลีลางาไหในการแสดงกับวงโปงลางหมู่บ้านฯ

โอกาสที่ลูกโสสะได้รับ ขอทดแทนกลับด้วยการ ทดแทนคุณแผ่นดิน

แม้เส้นทางเดินของแต่ละชีวิต อาจไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ ถึงจะล้มลุกคลุกคลานมาเท่าไร แต่เมื่อยังมีลมหายใจอยู่ชีวิตก็ต้องสู้และก้าวเดินต่อไปให้ถึงที่สุด ให้สมกับคุณค่าของ “โอกาส” ในชีวิตที่ได้รับมา

น้องโก้ ในวัย 9 ขวบ

ตั้ง เช่น

เรื่องราวของ ส.ต.ท.มานะ นามเนียม หรือโก้ ผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปรามประจำชุดปฏิบัติการจู่โจมประจำ สภ.ยะรัง จ.ปัตตานี อีกหนึ่งบทตอนแห่งความสำเร็จของลูกโสสะ ที่กว่าเส้นทางเดินของชีวิตจะทอดยาวมาถึงวันนี้ได้ โก้ได้ผ่านเรื่องราวต่างๆ มากมาย

“ผมยังจำวันแรกที่เข้ามาอยู่ที่หมู่บ้านเด็กโสสะ หาดใหญ่ สงขลา ได้ดีครับ เข้าใจถึงความจำเป็นที่ผมต้องมาอยู่ที่นี่เพราะลุง ญาติคนเดียวที่เหลืออยู่ของผม ไม่สามารถให้การดูแลผมและพี่น้องอีก 2 คนได้เนื่องจากท่านก็แก่มากแล้ว ครั้งแรกก็คิดว่ามูลนิธิก็จะเหมือนที่เคยเห็นในทีวีที่จำกัดในเรื่องที่อยู่ ที่กิน เด็กอยู่รวมๆ กัน ผมจำได้เลยว่าพอเข้ามาเด็กในหมู่บ้านเยอะมาก ผมหนึ่งไปเลยไม่รู้ว่าเป็นใคร แต่พออยู่ไปก็เริ่มรู้จักกัน สนทนกัน สนุกครับมีพี่น้องในบ้าน

โก้กับคุณแม่ยุพิน ดำแป้นและพี่น้องในวันแห่งความสำเร็จ (2546)

มีเพื่อนๆ ในหมู่บ้านที่เล่นด้วยกัน” โก้พูดพร้อมกับหัวเราะรำลึกถึงอดีตในวัยเยาว์ แล้วก็เสริมว่า “ชีวิตที่นี่ก็ปกติเหมือนกับบ้าน ทั่วไป ผมมีแม่ยุพินที่คอยดูแลให้ความรัก เอาใจใส่ สอนให้รู้จักทำอะไรด้วยตัวเอง รู้จักช่วยเหลือพี่ๆ น้องๆ เพราะผมเป็นที่คนรองลงมาในบ้านที่ถัดจากพี่สาว ความรับผิดชอบก็ต้องเยอะหน่อยครับ”

การได้รับโอกาสที่สองของชีวิตอย่างเดียวคงไม่พอที่จะทำให้ชีวิตประสบความสำเร็จได้ ทั้งนี้ยังต้องผนวกด้วยความอดทน ความมุ่งมั่น พยายามด้วย ยิ่งในเรื่องของการศึกษาแล้ว โก้ให้ความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใด ถึงแม้จะรู้ถึงศักยภาพสติปัญญาของตนเองว่าผู้อื่นอีกหลายคนไม่ได้ แต่สิ่งที่เขามีคือความพยายาม “เมื่อก่อนผมมีความชอบทางด้านดนตรีมากครับ ก็คิดว่าจะเรียนต่อทางด้านดนตรี แต่ด้วยคุณอาพงษ์ศักดิ์ ผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะ หาดใหญ่ สงขลา ได้ให้คำแนะนำเกี่ยว

โก้ (ลำดับที่ 2 จากซ้ายมือ) ร่วมแสดงความยินดีในงานแต่งงานของน้องสาวในครอบครัวโสสะ (2553)

กับเรื่องการเรียนว่าน่าจะเรียนการไฟฟ้า ก็เรียนครับแต่ไม่ไหว เลยคุยกับคุณอาใหม่ว่า จะขอเรียนรามคำแหงดีกว่า เราสู้คนอื่นเขาไม่ไหวจริงๆ แต่อาศัยขยันไม่เกรง เข้าเรียนเป็นประจำ ในที่สุดผมก็จบได้รับปริญญาตรีในปี 2546 จากคณะรัฐศาสตร์ครับ มันเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ผมภาคภูมิใจมากในชีวิต”

ปัจจุบันโก้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้บังคับหมู่ป้องกันปราบปรามประจำชุดปฏิบัติการจู่โจมประจำ สภ.ยะรัง จ.ปัตตานี “ก่อนหน้าที่จะเป็นตำรวจ ผมเคยเป็นพนักงานคุมประพฤติ ที่สำนักงานคุมประพฤติหาดใหญ่ เป็นทหารพรานที่ปัตตานี หรือแม้แต่เป็นพนักงานบริษัท แต่ด้วยความเบื่อหน่ายงานเอกชน ผมจึงมาสอบเข้ารับราชการตำรวจที่ สถานีตำรวจภูธรยะรัง จ.ปัตตานี ตอนปี 2551 จนถึงปัจจุบัน”

ภายในจิตใจของชายคนนี้ ถึงแม้จะต้องทำงานอยู่ในพื้นที่ที่มีสถานการณ์รุนแรง แต่เขาก็ไม่เคยถอดใจ เพราะนี่เป็นสิ่งที่เขาสามารถตอบแทนคุณให้กับผู้ที่เคยมอบโอกาสให้กับเขา โดยการช่วยคุ้มครองดูแลทุกคนให้ปลอดภัย และอยู่ได้อย่างมีความสุข “ถ้าถามผมว่ากลัวไหม ก็ไม่กลัวเหมือนกันแต่ไม่ถอดใจหรอกครับ เพราะหลากหลายอาชีพเขาก็อยู่กันได้ แม้แต่ครู เขาก็ยังอยู่ เราไม่ได้ทำงานคนเดียว งานหลักๆ ก็รักษาความปลอดภัยครู ชุมชน และหน่วยเขตที่รับผิดชอบ หลังจากนั้นเริ่มมีเหตุการณ์รุนแรงบ่อยครั้ง ทหารก็เริ่มเข้ามาช่วยดูแลเนื่องจากเขามีกำลังพลเยอะ”

สำหรับเรื่องของอนาคตและการวางแผนครอบครัวนั้นโก้ยังไม่อยากคาดหวังอะไรมากนัก แต่อยากจะทำหน้าที่ตรงนี้ ในวันนี้ให้ดีที่สุด และเมื่อไหร่ที่โก้มีเวลาว่างจากการทำงานก็จะแวะไปเยี่ยมเยียนแม่ พี่น้อง และทุกคนที่หมู่บ้านเด็กโสสะเสมอ “ถ้าหากมีใครถามผมว่าอยากไหมที่เป็นลูกโสสะ ผมตอบได้เลยว่าผมไม่อยาก เพราะที่นี่คือบ้าน คือทุกสิ่งในชีวิตที่ให้กับผม นึกไม่ออกเหมือนกันว่าถ้าวันนั้นไม่ได้มาอยู่ที่นี่ วันนั้นผมจะเป็นยังไง กำลังทำอะไรอยู่ ความสำเร็จของผมจะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าไม่มีแม่โสสะ พี่น้องในบ้าน คุณอา คุณน้าที่ให้การดูแลเอาใจใส่ เป็นกำลังใจให้กับผม และที่ระลึกไม่ได้ บุคคลสำคัญที่ผมอยากจะขอขอบคุณคือผู้มีจิตเมตตาที่ได้บริจาคเงินมาให้ เพื่อดูแลลูกโสสะทุกคน เพราะด้วยน้ำใจเพียงเล็กน้อยที่ท่านมอบให้มานั้น มันเป็นโอกาสสำหรับเด็กอีกหลายๆ คนให้เขาได้มีอนาคตที่สดใสเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพและไม่เป็นภาระให้กับสังคม” ผมขอขอบคุณจากใจครับ

เพราะความรู้คือพื้นฐานหลักคิด ทว่าเข็มทิศสำคัญของงาน อยู่ที่การใช้ หัวใจลงมือทำ

ต้นเหตุจากความรู้สึกลงใจที่ทำให้คุณเนตรอนงค์ แอ้งล่อง อยากรทำงานให้กับสังคมน่า คือเมื่อครั้งที่เกิดเหตุสึนามิที่ จ.ภูเก็ต แม้วันนั้นจะยังไม่พร้อม แต่ที่สุดแล้ว ในวันนั้นเธอก็ได้ทำงานที่ใจอยากทำ กับตำแหน่งเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ต

ทำไมถึงอยากทำงานให้กับหมู่บ้านเด็กโสสะ

ตั้งแต่เหตุการณ์สึนามิ เมื่อปี 2547 ที่ทำให้มีผู้คนล้มตายสูญหายเป็นจำนวนมาก ถึงแม้ตัวเองจะไม่ได้อยู่ในพื้นที่ที่เกิดเหตุ แต่ก็ถือว่าใกล้กันมาก ทั้งวันมีรถพยาบาลหน่วยงานต่างๆ เยลียาคอปเตอร์บินทั้งวัน จิตใจช่วงนั้นไม่มีความสุขเลยคะ อยากรไปช่วยเหลือเขาแต่ก็ไปไม่ได้ เนื่องจากดิฉันมีลูกที่เพิ่งอายุแค่ 1 ปี กับอีกไม่กี่เดือนเท่านั้นเอง มันจึงเป็นสิ่งฝืดใจมาตลอดว่า อยากรมีโอกาสรทำงานให้กับสังคมช่วยเหลือผู้คนที่จนที่สุดในที่สุดก็ได้มาทำงานที่หมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ต ช่วยเหลือเด็กที่ขาดบิดามารดา ไร้ญาติมิตร ซึ่งส่วนหนึ่งได้แก่เด็กๆ ที่ประสบสึนามิครั้งนั้นด้วย

ปฏิบัติงานในตำแหน่งอะไร หน้าที่นี้เขาทำอะไรรกันบ้าง

ดิฉันเริ่มทำงานเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2551 ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งหมู่บ้านใหม่ๆ เกือบ 3 ปีแล้วคะ โดยทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ตฯ คอย

ดูแลความเรียบร้อยภายในหมู่บ้านแทน ผู้อำนวยการหมู่บ้านเด็กฯ ให้คำแนะนำปรึกษา และช่วยเหลือแม่โสสะ เจ้าหน้าที่นำ รวมถึงเจ้าหน้าที่บัญชีการเงินต่างๆ คอยรับฟังปัญหาความทุกข์ใจต่างๆที่เขามา พร้อมทั้งร่วมกันหาวิธีแก้ปัญหาให้กับพวกเขา ทำอย่างไรให้เขามีความสุขในการทำงาน เพราะเมื่อเขามีความสุข เราก็มีความสุขไปด้วย

พอมาเริ่มทำงานแล้วมีความแตกต่างกับงานเดิมที่ทำไมอย่างไร

แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงเลยคะ ก่อนหน้านั้นดิฉันทำงานที่โรงแรมแห่งหนึ่ง ซึ่งมีเวลาเข้าและเลิกงานแน่นอน งานก็จะจบวันต่อวันไม่มีอะไรมากมาย ซึ่งงานธุรกิจเป็นอะไรที่เน้นผลประโยชน์ไว้ก่อน แต่สำหรับที่นี่เข้ามาแรกๆเลยคะ ต้องเรียนรู้และปรับตัวเยอะมาก งานถ้ายังไม่เสร็จก็จะต้องจัดการให้เรียบร้อยก่อน ยังกลับไม่ได้ งานบางอย่างเป็นเรื่องละเอียดอ่อนเกี่ยวข้องกับความรู้สึก เราจะต้องทำความเข้าใจกับมัน และถ้าหากเราไม่มีใจที่อยากรจะทำงานนี้มาก่อนก็ยากเหมือนกันคะ

สิ่งประทับใจกับการทำงาน

คนภายนอกทั่วไปอาจจะรู้จักเราในนามของมูลนิธิฯ แต่จริงๆแล้วนี่คือครอบครัวที่มีความรัก ความอบอุ่นทั้งในความเป็นจริงและในความ

รู้สึกของดิฉันเองด้วย รู้สึกดีใจที่เราได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวโสสะ ได้มองเห็นเด็กๆเจริญเติบโตขึ้นทุกวัน เห็นแม่โสสะมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้นไปในทางที่ดี บางคนจากที่ไม่เคยเป็นแม่มาก่อน ก็ปรับตัวจนเป็นคุณแม่ที่ดีได้ รวมถึงการร่วมงานกันของทุกคน เราก้าวไปข้างหน้าพร้อมๆกันคะ

เวลามีปัญหาหรืออุปสรรค มีวิธีการในการสร้างกำลังใจให้ตัวเองอย่างไร

ทำงานที่ไหนก็มีปัญหาด้วยกันทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับว่าเราจะแก้ไขปัญหานั้นและจบปัญหานั้นอย่างไร ต้องใช้สติ คิดให้ถ่วงถี่ ทั้งนี้ ต้องขอขอบคุณครอบครัวของดิฉันด้วยที่เข้าใจและเป็นกำลังใจให้เสมอมาจริงอยู่ที่ว่าการทำงานนั้นต้องอาศัยความรู้เป็นพื้นฐานหลักคิด แต่ที่สำคัญที่สุดคือการใช้หัวใจทำ เพราะนั่นจะทำให้คุณก้าวผ่านปัญหาและอุปสรรคต่างๆได้ด้วยใจที่เป็นสุข

นางเนตรอนงค์ แอ้งล่อง
ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
หมู่บ้านเด็กโสสะภูเก็ต

ยิ่งให้อิ่งได้

เด็กหนึ่งคนเมื่อโตขึ้นอาจทำ
ประโยชน์ให้กับสังคมมากมาย
หากมีคนช่วยดูแล เด็กหนึ่งคน
เมื่อโตขึ้นอาจสร้างปัญหาให้กับ
สังคมมากมายหากไม่มีผู้ดูแล

ร.อ.วิชระ คำแก้ว
ผบ.ร.ล.มัตโปน กยพ.กร

คณะเรือหลวงมัตโปนเข้าเยี่ยมหมู่บ้าน
เด็กโสสะบางปู สมุทรปราการ

ก่อนอื่น

ผมต้องขอขอบคุณมูลนิธิฯ ที่เล็งเห็นคุณค่าและความสำคัญของเด็กที่ขาดพ่อแม่ ไร้ญาติมิตร และขอขอบคุณที่กรุณาให้เกียรติสัมภาษณ์ผมลงวารสารฉบับนี้ ผมรู้จักหมู่บ้านเด็กโสสะจากเพื่อนของผม คือ เรือเอก สกรรจ์ ธีราพงษ์ ต้นกลเรือหลวงมัตโปน เล่าให้ผมฟังว่า ได้รู้จักน้องชายคนหนึ่ง เคยทำงานร่วมกัน น้องเค้าเป็นคนนิสัยดี อธิษาศัยดี ขยันขันแข็ง ทำงานไปด้วยและเรียนไปด้วย ข้อมูลของน้องคนนี้คือ ไม่มีพ่อแม่ไม่มีแม่ มีเพียงหมู่บ้านเด็กโสสะนี่แหละที่เป็นที่พึ่งพิงให้กับเค้า และที่แห่งนี้ได้หล่อหลอมน้องเค้าให้สามารถยืนหยัดอยู่ในสังคมได้ด้วยตัวเองมาจนถึงทุกวันนี้ ผมและเพื่อนมีความเห็นตรงกันคือ มีความรู้สึกประทับใจว่าในสังคมของเรา ยังมีสถานที่ที่ดูแลห่วงใยและคอยช่วยเหลือเด็กที่ขาดพ่อแม่ ไม่มีใครอยู่ผมและเพื่อนจึงร่วมกันหาข้อมูล และทำให้รู้จักหมู่บ้านเด็กโสสะครับ

โดยทางเรือหลวงมัตโปนได้มีนโยบายจากผู้บังคับบัญชาอยู่แล้วว่าให้หน่วยงานต่างๆ สนับสนุนประชาชนตามที่ได้ร้องขอ หรือให้การสนับสนุนต่างๆ กับชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาตามแหล่งชุมชน หรือพัฒนาตามที่ต่างๆ เราจึงได้ประชุมร่วมกันว่าจะทำกิจกรรมอะไรสักอย่าง ที่เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีของผู้ให้ ทางด้านการเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือมนุษย์ซึ่งกันและกัน จึงได้เริ่มตั้งตู้รับบริจาคภายในเรือ โดยเป็นเงินเดือนและเบี้ยเลี้ยงของข้าราชการตามความสมัครใจ เนื่องจากเรือของเราเป็นเรือลำเล็กจึงใช้เวลาประมาณ 3 เดือนกว่าจึงสะสมเงินและของบริจาคได้ในระดับหนึ่ง จึงได้ลงมติกันว่าจะไปที่ใด และหมู่บ้านเด็กโสสะเป็นสถานที่ที่พวกเราประทับใจในข้างต้นอยู่แล้ว อีกทั้งการเดินทางสะดวกไม่มีปัญหาเรื่องการจราจรและใกล้ที่ทำงาน จึงเลือกมาที่นี่ครับ ก่อนที่ยังไม่ได้เข้าหมู่บ้านฯ ในความคิดครั้งแรกคิดว่าเมื่อน้องๆ โตขึ้น มีงานทำ เมื่อออกจากบ้านเด็กโสสะไปแล้วจะต้องใช้หนี้ให้กับหมู่บ้านเด็กโสสะ แต่เมื่อได้ทราบความจริงว่าที่นี่ไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากน้องๆ เลยแม้แต่บาท

เดียว ทำให้รู้สึกซาบซึ้งเพิ่มขึ้นกว่าเดิม อีกทั้งยังได้เห็นเกี่ยวกับระบบการจัดการที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุน การอบรมสั่งสอน การแนะนำช่วยแก้ปัญหาต่างๆ รวมถึงให้คำปรึกษากับน้องๆ โดยเปรียบเสมือนว่าน้องๆ เป็นลูกในไส้ของตนเอง ทำให้ผมมีความเชื่อมั่นว่าหมู่บ้านเด็กโสสะแห่งนี้จะเป็นอีกสถานที่หนึ่งในสังคมที่เป็นแบบอย่างที่ดี ที่ไม่มองข้ามสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเราคือเด็กกำพร้า **หากในสังคมช่วยกันดูแลเด็ก เช่น บ้านเด็กโสสะ เราจะสามารถผลิตผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคตอย่างแน่นอน** ผมจึงขอเป็นกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานในหมู่บ้านเด็กโสสะ คุณแม่ผู้เสียสละอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูน้องๆ ให้มีร่างกายแข็งแรงที่เข้มแข็ง อย่าท้อแท้อย่าพ่ายแพ้ สิ่งที่ทำได้นั้นถือว่าเป็นการสร้างบุญสร้างกุศลและช่วยเหลือสังคม และฝากถึงน้องๆ ให้มีกำลังใจสามารถยืนหยัดอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจ พวกเราขอเป็นกำลังใจให้ "ตราบไต่ที่หัวใจยังเต้นอยู่ให้จำไว้ว่ามันต้องไหว

ตราบไต่ที่ยังมีลมหายใจอยู่ให้จำไว้ว่าไม่มีวันที่พ่ายแพ้" สู้อุปสรรคครับ

เด็กหนึ่งคนเมื่อโตขึ้นอาจทำประโยชน์ให้กับสังคมมากมายหากมีคนช่วยดูแล เด็กหนึ่งคนเมื่อโตขึ้นอาจสร้างปัญหาให้กับสังคมมากมายหากไม่มีผู้ดูแล พวกเราอยากเชิญชวนผู้ที่อยากหาความสุขทางใจ ได้ลองมาที่หมู่บ้านเด็กโสสะดู จะทำให้ท่านรู้ว่ายังมีเด็กอีกเป็นจำนวนมากที่ยังต้องการการแบ่งปันความสุข ที่รอการสนับสนุนจากพวกท่านให้เค้าเติบโตและมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมต่อไป ลองมาค้นหาความสุขในชีวิต โดยการให้ดูบ้าง แล้วท่านจะได้อะไรมากกว่าที่ท่านได้ไป ด้งคำที่กล่าวว่า **"ยิ่งให้อิ่งได้"** เรือหลวงมัตโปนจะเป็นอีกหนึ่งแรงผลักดันที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุนสังคมดังเช่นหมู่บ้านเด็กโสสะตลอดไป

ให้วันสำคัญของคุณเป็นโอกาส แห่งการให้ที่ยิ่งใหญ่

ทางมูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ขอขอบพระคุณคุณศิริวรรณ พานิชชีวะ และคุณดวง มิน โด ที่กรุณาบริจาคของขวัญในงานแต่งงานซึ่งได้จัดขึ้น ที่โรงแรม Four Seasons Bangkok ที่ผ่านมา และได้เชิญชวนผู้ที่มาในงานบริจาคให้กับมูลนิธิเด็กโสสะแทน โดยแขกสามารถบริจาคได้โดยตรงกับเจ้าหน้าที่มูลนิธิที่โต๊ะลงทะเบียนงาน ทางมูลนิธิขอร่วมแสดงความยินดีกับบ่าวสาวในวันอันแสนพิเศษของทั้งคู่ และยังเป็นโอกาสแห่งการให้ที่ยิ่งใหญ่อันนำมาซึ่งความสุขทั้งคู่และผู้รับอีกด้วย

ให้วันสำคัญของคุณเป็นโอกาสแห่งการให้ที่ยิ่งใหญ่ ไม่ว่าจะในวันเกิด วันแต่งงาน วันเลี้ยงรุ่น สนใจกรุณาติดต่อ ฝ่ายพัฒนาทุนและการสื่อสาร มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ โทร 02-3801177

วัยเด็กเป็นช่วงเวลาที่สำคัญ หากเค้าพบเจอแต่สิ่งเลวร้าย คงเป็นการยากที่เค้าจะเติบโตขึ้นมาเป็นคนดีของสังคม

คุณจันทร์ณา โชติวานิช หนึ่งในผู้ที่เลือกให้การสนับสนุนเด็กโสสะ โดยผ่านทางเจ้าหน้าที่ระดมทุนจากมูลนิธิมาเป็นระยะเวลา ประมาณ 1 ปี กว่าแล้ว

ที่มาของการตัดสินใจให้การช่วยเหลือเด็กที่หมู่บ้านเด็กโสสะ

แต่เดิมไม่รู้จักหรือหาค่ะ เพิ่งมารู้จักจากเจ้าหน้าที่ที่มาระดมทุนที่หน้าบริษัท (SCG) ที่มาประชาสัมพันธ์มูลนิธิ จำได้ว่าเป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กๆ ซึ่งปัจจุบันยังมีบ้านโสสะอยู่ไม่กี่ที่ ฟังแล้วก็รู้สึกอยากช่วยจะได้มีหลายๆแห่ง เพราะเราก็มีลูกเล็กอยู่ ก็พอเข้าใจและสงสารเด็กๆ อยากให้เค้ามีชีวิตดีๆ พอเจ้าหน้าที่บอกว่า เป็นมูลนิธิในพระบรมราชูปถัมภ์ก็ยิ่งรู้สึกสนใจอยากให้การสนับสนุนมากขึ้นไปอีก

ได้รับทราบเรื่องราวของเด็กๆ จากหมู่บ้านเด็กโสสะบ้างหรือไม่

หลังจากได้ร่วมบริจาคกับมูลนิธิ ก็ได้รับข่าวสารจากวารสารที่ส่งมาให้ที่บ้านค่ะ พอยิ่งอ่านก็ยิ่ง

รู้สึกดี ที่เราได้มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือ ได้เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เด็กๆ ในหมู่บ้านโสสะมีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น

สิ่งที่อยากแบ่งปัน หรือเรื่องราวที่ต้องการบอกเล่าเกี่ยวกับหมู่บ้านเด็กโสสะ

อยากบอกว่ารู้สึกดีมากๆ ที่ได้มีส่วนร่วมในการให้ความสนับสนุนมูลนิธิค่ะ เพราะในฐานะที่เป็นแม่คนหนึ่ง แม่ทุกคนย่อมอยากให้ลูกเป็นคนดี อนาคตที่ดี ไม่เป็นเด็กมีปัญหา เวลาพบเจอเด็กที่มีปัญหาก็มักจะคิดว่าถ้าลูกของเราเป็นอย่างนั้น เราจะเศร้าใจ เสียใจแค่ไหนกันนะ.. ซึ่งการที่เราได้ทราบว่ามูลนิธิได้ช่วยให้เด็กที่ขาดพ่อแม่ ได้พบกับชีวิตใหม่ มีที่อยู่อาศัย มีที่พักพิง มีแม่โสสะที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้การอบรมให้เด็กๆ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และมีอนาคต

ที่ดี เราก็พลอยรู้สึกดีใจและยินดีไปด้วยกับเด็กเหล่านั้น “เด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า” ดังนั้นวัยเด็กจึงเป็นช่วงเวลาที่สำคัญ หากในวัยเด็กเค้าพบเจอแต่สิ่งเลวร้ายคงเป็นการยากที่เค้าจะเติบโตขึ้นมาเป็นคนดีของสังคม สิ่งสำคัญที่เด็กๆ ต้องการก็คือความรัก ความเอาใจใส่ ซึ่งมันคือสิ่งที่แม่โสสะผู้เสียสละทั้งหลายพร้อมที่จะมอบให้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยลบเลือนรอยต่างในจิตใจของเด็กๆ และจะเป็นสิ่งที่หล่อหลอมให้เด็กๆ สามารถก้าวข้ามไปสู่ด้านดีของชีวิต ได้มีโอกาสเติบโตขึ้นเป็นคนดีของสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้มิใช่เพียงการช่วยเด็กๆ เท่านั้นแต่ยังเป็นการช่วยสังคมอีกด้วย ต้องขอขอบคุณและขอเป็นกำลังใจให้กับคุณแม่โสสะทุกๆ คนที่เสียสละทั้งแรงกายและแรงใจเพื่อเด็กๆ ในหมู่บ้านโสสะนะคะ **ท้ายนี้ก็อยากเชิญชวนผู้มีจิตเมตตาทั้งหลายร่วมบริจาคเพื่อสนับสนุนมูลนิธิค่ะ เงินบริจาคของท่านคือส่วนหนึ่งที่จะช่วยเด็กๆ และช่วยสังคมของเราให้น่าอยู่ขึ้นค่ะ**

ท่านสามารถร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการแบ่งปันประสบการณ์เกี่ยวกับการสนับสนุนเด็กๆ และความสุขจากการให้ในครอบครัวโสสะ โดยส่งเรื่องราวของท่านมาได้ที่ kamonpat.rikakorn@sos-thailand.org หรือมาเป็นเพื่อนกับเราได้ที่ www.facebook.com/SOSChildrensVillagesThailand

การสนับสนุนทางการเงินของท่านนำไปช่วยเหลือเด็กเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร

เมื่อท่านได้สนับสนุนเด็กของหมู่บ้านเด็กโสสะนั้น ท่านไม่เพียงมอบอาหาร เสื้อผ้า สุขภาพและการศึกษาเท่านั้น แต่ยิ่งไปกว่านั้น ท่านได้มอบบ้านแห่งความรักให้กับเด็กทุกคน บ้านที่เปี่ยมด้วยความอบอุ่นการดูแลเอาใจใส่ ซึ่งคงไม่สามารถประเมินเป็นตัวเลขได้ และคงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าสิ่งนี้ คือ พื้นฐานที่สำคัญสำหรับเด็กคนหนึ่งที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีความพร้อมในวันข้างหน้า

การสนับสนุนของท่านได้นำไปช่วยเหลือในการเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวโสสะเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อ้อยละ 60 ได้นำไปใช้เพื่อเป็นค่าอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยและเจ้าหน้าที่ในการเลี้ยงดูเด็ก อีกอ้อยละ 25 เป็นส่วน

ของการศึกษาและสุขภาพ ส่วนที่เหลือเป็นด้านการบริหารจัดการและประชาสัมพันธ์

หากท่านมีเวลาว่าง ขอเรียนเชิญมาเยี่ยมเด็กๆ ที่หมู่บ้านเด็กโสสะทั้ง 5 แห่งทั่วประเทศ ท่านจะรับทราบถึงรูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัวโสสะผ่านการสัมผัสประสบการณ์ของหมู่บ้านเด็กโสสะโดยตรง ตามนิยามสากลขององค์กรที่

ว่า “บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน” อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเราเลี้ยงดูเด็กเหมือนครอบครัวทั่วไป หากท่านต้องการไปเยี่ยมเด็กๆ ที่หมู่บ้านเด็กโสสะ รบกวนท่านดลวงหน้า เพื่อทางหมู่บ้านจะได้เตรียมต้อนรับทุกท่านตามวันและเวลาที่ท่านได้นัดหมายมา (ทุกวัน ตั้งแต่ 9.00-16.00 น.) ติดต่อฝ่ายพัฒนาทุนและการสื่อสาร สำนักงานหมู่บ้านเด็กโสสะแห่งประเทศไทย โทร. 02-3801177

สารจากประธานกรรมการที่ปรึกษา

คุณหญิงโรส บริบาลบุรีภัณฑ์

เรียนท่านผู้มีจิตศรัทธา

ดิฉันมีความยินดีที่ได้มาพบกับทุกท่านอีกครั้ง ในวารสารมูลนิธิฯ ฉบับที่ 4 ในโอกาสนี้ดิฉัน ขอสวัสดิ์ปีใหม่ปี 2555 ขออาราธนาคุณ พระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ท่านพร้อมครอบครัว ประสบแต่ความสุขด้วยจตุรพิธพรชัย สมบูรณ์พูนผลในสิ่งที่พึงปรารถนาทุกประการ และขอส่งกำลังใจถึงผู้ประสบภัยน้ำท่วมทุกท่านที่กำลังฟื้นฟู ความเป็นอยู่ให้กลับมามีดังเดิม อย่าได้ท้อแท้ และสิ้นหวัง ดังเช่นเรื่องราวของเด็กลูกโสสะที่ ครั้งหนึ่งเคยสูญเสียพ่อแม่ ขาดญาติมิตร และได้รับโอกาสให้ได้เติบโตขึ้นและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวอีกครั้ง ซึ่งแน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากเด็กๆไม่ได้รับการ สนับสนุนจากท่าน

ในนามของเด็กๆ ดิฉันขอขอบคุณท่านที่ได้ ให้การสนับสนุนบริจาคเงินเพื่อเลี้ยงดูเด็กใน ครอบครัวโสสะ และสุดท้ายนี้ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ท่านจะยังคงให้การสนับสนุนเด็กๆ ในครอบครัวโสสะอย่างต่อเนื่องเพื่ออนาคตที่ดี ของเด็กและสังคมไทยต่อไป

โรส บริบาลบุรีภัณฑ์

ขอแสดงความนับถือ
คุณหญิงโรส บริบาลบุรีภัณฑ์
ประธานกรรมการที่ปรึกษา

“ขอบคุณที่ทำให้หนูมี
ครอบครัวที่อบอุ่นอีกครั้ง”

ยังมีเด็กไทยอีกเป็นจำนวนมาก ที่ยังรอคอยโอกาสที่สองในชีวิต เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว อีกครั้ง โดยการสนับสนุนจากท่าน

ที่หมู่บ้านเด็กโสสะเด็กที่ครั้งหนึ่งเคยสูญเสียพ่อแม่ ขาดญาติมิตร สามารถเติบโตขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของ ครอบครัวอีกครั้ง โดยเด็กได้รับการเลี้ยงดูในครอบครัวที่อบอุ่น เต็มเปี่ยมด้วยความรักจากแม่โสสะ เติบโตขึ้นท่ามกลางสายสัมพันธ์ของพี่น้องในบ้าน และอยู่ร่วมกันในชุมชนหมู่บ้านเด็กที่เอื้อเพื่อเกื้อกูล กัน อีกทั้งเด็กยังได้รับการศึกษาสูงสุดตามความสามารถ จนออกไปประกอบอาชีพและเลี้ยงดูตัวเองได้ รวมทั้งอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข ปัจจุบันมีเด็กอยู่ในการดูแลของครอบครัวโสสะประมาณ 600 คน ในหมู่บ้านเด็กโสสะทั้ง 5 แห่ง ได้แก่บางปู สมุทรปราการ, หาดใหญ่ สงขลา, หนองคาย, เชียงราย และภูเก็ต มีเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวโสสะ จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่สามารถประกอบอาชีพและ เลี้ยงดูตัวเองได้กว่า 400 คน

หมู่บ้านเด็กโสสะบางปู
สมุทรปราการ

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

18 หมู่ 3 ซอยเทศบาล 27 (บุญศิริ)

ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270

โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

Website : www.sosthaiand.org

Facebook: www.facebook.com/SOS

ChildrensVillagesThailand

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์: คุณหญิงโรส บริบาลบุรีภัณฑ์, พ.ต.อ.นรวัฒน์ เจริญรัชต์ภาคย์, วิทยา เนติวิวัฒน์,
ธนา เตรีตตันชัย, อิศพร อุดมผล, ดวงกมล สุวิชากุล

ที่ปรึกษา: พหล ตรังคินีนาถ, ภรณี บุญมี

กองบรรณาธิการ: จันทิรา สมบุญเกิด, สมัคพล ศรียานนท์, กมลภัทร ริกาภรณ์, วรนาถ ปรากฏมงคล
ภาพประกอบ: คลังภาพสำนักงานหมู่บ้านเด็กโสสะ

กราฟฟิค: Hunger Brothers

ผู้รับรองความถูกต้องของข้อมูล: พหล ตรังคินีนาถ

สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์ พ.ศ.2554